

อย่างไรเมื่อประเทศไทย เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วชิรวิชัย มอรุสสุวรรณ
บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
E-mail: vachiravitth.m@pttplc.com

ใ ช่วงนี้ผู้อ่านวารสาร TPA News คงจะได้ยินคำว่า AEC หรือ Asean Economics Community กันหนาหูขึ้นซึ่ง AEC คือ การรวมตัวของชาติใน Asean 10 ประเทศ โดยมีประเทศไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับ

คู่ค้าได้มากขึ้นและการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว) Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลจริงๆ จังๆ ณ วันที่ 1 มกราคม 2558 ณ นั้น จะทำให้ สถานประกอบการต่างๆ ของทุกประเทศจะต้องปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมดังกล่าว ซึ่งในฉบับนี้ขอแนะนำเสนอในหัวข้อ **“เตรียมพร้อมความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างไรเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”** โดยขอแนะนำเสนอในเรื่องที่สถานประกอบการจะต้องเตรียมพร้อมในส่วนที่สำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องเท่านั้นดังนี้

เรื่องที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับ Asean Economics Community (AEC) กับบุคลากรภายในสถานประกอบการ ซึ่งเรื่องนี้ดูผิวเผินหลายท่านอาจจะมองว่าไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญ หรือบุคลากร

ในสถานประกอบการคงทราบแล้วและอาจมองข้ามการให้ความรู้ในด้านนี้ไป ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อตามมาภายหลังได้ ทางที่ดีสถานประกอบการควรจะต้องวางแผนการสื่อสารให้ความรู้เกี่ยวกับ Asean Economics Community (AEC) กับบุคลากรทุกระดับโดยต้องครบถ้วนอย่างทั่วถึงและถูกต้อง ทั้งความเป็นมา สาระสำคัญ หรือความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ผลกระทบที่จะตามมา ประโยชน์ที่จะได้รับ ข้อได้เปรียบเสียเปรียบและแน่นอนในด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยด้วยว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงและแนวการปฏิบัติอย่างไร โดยการให้ความรู้ต้องต่อเนื่องและมีแบบแผนและเป้าหมายที่ชัดเจนครอบคลุมทุกกลุ่ม ทุกระดับในสถานประกอบการ

เรื่องที่ 2 การเตรียมพร้อมในการอยู่ร่วมกันที่มีความแตกต่างทางขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม เนื่องจากการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC แล้วนั้นหมายความว่าสถานประกอบการอาจจะมีบุคลากรที่มาจากต่างชาติที่อยู่ในประเทศในกลุ่ม AEC มาปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ซึ่งแน่นอนความแตกต่างในทุกๆ ด้านย่อมเกิดขึ้น ฉะนั้นในเรื่องนี้สถานประกอบการจะต้องทำให้บุคลากรของสถานประกอบการเรียนรู้ถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของทุกประเทศในกลุ่ม AEC เช่น เรื่องเวลา อาหาร การทำงาน การพักผ่อน การทำงานเป็นทีม ศาสนา ความเชื่อ ฯลฯ เพื่อให้บุคลากรมีความพร้อมที่จะปรับตัวเข้ากับบุคลากรที่มาจากชาติอื่นได้ง่ายขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาการแตกแยกในสถานประกอบการ อันจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ คุณภาพการผลิต การดำเนินธุรกิจ

เรื่องที่ 3 การใช้ระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่เป็นมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานที่ทั้งโลกรู้จักมาใช้ในการบริหารจัดการในสถานประกอบการ โดยในเรื่องนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากหากเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว การมีต่างชาติภายในกลุ่ม AEC มาปฏิบัติงานในสถานประกอบการภายในประเทศของเราแล้ว แรงงานต่างชาติเหล่านั้นย่อมต้องการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานเป็นอย่างแรกแน่นอน ซึ่งหากระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของสถานประกอบการไม่เป็นที่ยอมรับจากแรงงานต่างชาติแล้วย่อมเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย เช่น การเรียกร้อง การประท้วง ฯลฯ ทำให้สถานประกอบการเสื่อมเสียชื่อเสียงและกระทบต่อการดำเนินธุรกิจตามมา

ซึ่งแนวทางที่จะทำให้แรงงานต่างชาติได้รับหลักประกันด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยนั้น สถานประกอบการจะต้องนำระบบการจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่เป็นสากล หรือเป็นที่ยอมรับมาใช้ในสถานประกอบการ เช่น OHSAS18001:2007, Modern Safety Management: MSM, ILO-OSHMS-2001 มาใช้ในการบริหารจัดการภายในสถานประกอบการ เพราะมาตรฐานต่างๆ ที่ยกตัวอย่างมานี้ ทุกประเทศในกลุ่ม AEC ยอมรับกันแน่นอนเพราะเป็นมาตรฐานสากล หรือเป็นมาตรฐานที่ทั่วโลกรู้จัก อันจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความมั่นใจมากขึ้น โดยในการจัดทำระบบดังกล่าวจะต้องมีเอกสารที่เป็นภาษาสากลเพิ่มจากภาษาไทยอย่างน้อยอีก 1

ภาษา โดยขอแนะนำให้จัดทำเป็นฉบับภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในกลุ่ม AEC จะได้ศึกษาและปฏิบัติตามระบบได้

เรื่องที่ 4 การสื่อสาร เมื่อเข้าสู่ AEC แล้วและเมื่อมีแรงงานต่างชาติในกลุ่ม AEC มาปฏิบัติงานในสถานประกอบการ เรื่องการสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่สุด เพราะจะต้องใช้ในการติดต่อทั้งเรื่องงาน การปฏิบัติตามระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ฉะนั้นพนักงานทุกระดับ รวมทั้งผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยวิชาชีพและตำแหน่งอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวมาจะต้องเตรียมให้พร้อม โดยภาษามาตรฐานก็คงหนีไม่พ้นภาษาอังกฤษนั่นเอง แต่ถ้าสามารถสื่อสารภาษาอื่นๆ ได้เพิ่ม โดยเฉพาะภาษาในกลุ่มของ AEC ก็จะได้เปรียบมากขึ้น ฉะนั้นในช่วงนี้สถานประกอบการจะต้องเร่งเตรียมความพร้อมในการพัฒนาการสื่อสารของบุคลากรอย่างเร่งด่วน เช่น การอบรมเรื่องภาษาทั้งการพูด อ่าน เขียน

เรื่องที่ 5 กฎเกณฑ์ มาตรฐานและข้อบังคับระหว่างประเทศของประเทศไทย ใน AEC เนื่องจากระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยอาชีวอนามัย ทุกระบบทุกมาตรฐานจะมีการกล่าวถึง การปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรฐานและกฎระเบียบต่างๆ ฉะนั้นสถานประกอบการจะต้องนำเอารายละเอียดดังกล่าวมาศึกษาให้ครบถ้วน และทำความเข้าใจและกำหนดรายละเอียดที่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วน และถูกต้อง

เรื่องที่ 6 ทักษะคน เรื่องนี้อาจจะแปลกสักหน่อยแต่ผู้เขียนเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญไม่แพ้เรื่องอื่นๆ เพราะเมื่อมีความเปลี่ยนแปลงและมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้านในสถานประกอบการ หากบุคลากรมีทัศนคติที่ไม่ดีแล้ว กล่าวคือ ไม่ยอมปรับเปลี่ยน หรือไม่ให้ความร่วมมือแล้ว สถานประกอบการอาจจะได้รับผลกระทบต่างๆ ตามมาได้ ฉะนั้น การปรับทัศนคติให้กับบุคลากรจึงมีความสำคัญ ซึ่งทำได้หลายวิธี เช่น การอบรม การดูงาน การเรียนรู้ นิทรรศการ เป็นต้น โดยเจ้าของและผู้บริหารภายในสถานประกอบการจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ให้มากเพราะหากสามารถเตรียมพร้อมในเรื่องนี้แล้วจะทำให้การเตรียมการในเรื่องอื่นๆ ง่ายตามมากอีกด้วย

ทั้งหกเรื่องดังกล่าวข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ต้องการให้สถานประกอบการได้เตรียมความพร้อมก่อนอนาคตที่จะตามมา เราไม่สามารถที่จะปฏิเสธความเปลี่ยนแปลงได้ แต่การเตรียมรับกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ เรื่องเป็นหนึ่งในหน้าที่ของฝ่ายบริหารและทุกๆ คนจะต้องปฏิบัติและถือเป็นหนึ่งในหน้าที่ที่สำคัญอย่างยิ่งในภาวะปัจจุบัน ท้ายที่สุดนี้ขอให้การเตรียมพร้อมเข้าสู่ AEC ของสถานประกอบการท่านจงประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

